

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (първи състав)

10 март 2011 година *

По дело С-51/10 Р

с предмет жалба на основание член 56 от Статута на Съда на Европейския съюз,
подадена на 1 февруари 2010 г.,

Agencja Wydawnicza Technopol sp. z o.o., установена в Częstochowa (Полша),
за която се явява адв. A. von Mühlendahl, Rechtsanwalt,

жалбоподател,

като другата страна в производството е:

Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (СХВП), за която се явява г-н A. Folliard-Monguiral, в качеството на представител,

ответник в първоинстанционното производство,

* Език на производството: английски.

СЪДЪТ (първи състав),

състоящ се от: г-н А. Tizzano, председател на състав, г-н J.-J. Kasel, г-н М. Pešič (докладчик), г-н М. Safjan и г-жа М. Berger, съдии,

генерален адвокат: г-н J. Mazák,
секретар: г-жа L. Hewlett, главен администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 10 ноември 2010 г.,

предвид решението, взето след изслушване на генералния адвокат, делото да бъде разгледано без представяне на заключение,

постанови настоящото

Решение

- 1 Със своята жалба Agencja Wydawnicza Technopol sp. z o.o. (наричана по-нататък „Technopol“) иска отмяна на Решение на Първоинстанционния съд на Европейските общности [понастоящем Общият съд] от 19 ноември 2009 г. по дело Agencja Wydawnicza Technopol/CXВП (1000) (T-298/06, наричано по-нататък „обжалваното съдебно решение“), с което Общият съд отхвърля нейната жалба за отмяна на решението на четвърти апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (СХВП) от 7 август

2006 г. (преписка № R 447/2006-4, наричано по-нататък „спорното решение“) относно заявката за регистрация на знака „1000“ като марка на Общността.

Правна уредба

- 2 Член 4 от Регламент (ЕО) № 40/94 на Съвета от 20 декември 1993 година относно марката на Общността (ОВ L 11, 1994 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 146), озаглавен „Знаци, които могат да съставляват една марка на Общността“, гласи:

„Марката на Общността може да се състои от всички знаци, които могат да бъдат изобразени по графичен начин, по-специално думите, включително и имената на хора, рисунките, буквите, цифрите, формата на [стоката] или начинът, по който е представен[а], при условие че такива знаци могат да отличат [стоките] или услугите на едно предприятие от тези на други предприятия“.

- 3 Член 7 от Регламента, озаглавен „Абсолютни основания за отказ“, предвижда:

„1. Отказва се регистрацията на:

[...]

б) марките, които са лишени от [отличителен характер];

в) марките, които се състоят предимно от знаци или от означения, които могат да служат, в търговията, за да се означат видът, качеството, количеството, предназначението, стойността, географският произход или моментът на производство на стоките или на предоставянето на услуга, или други техни характерни особености;

[...]

3. Параграф 1, букви б), в) и г) не се прилага, ако марката е станала отличителна за стоките или услугите, за които се иска регистрацията в резултат на използването ѝ“.

4 Съгласно член 12 от Регламент № 40/94, озаглавен „Ограничения на действието на марката на Общността“:

„Марката на Общността не дава право на притежателя да забранява на трети лица да използват в процеса на търговия:

[...]

б) означения, свързани с вида, качеството, количеството, предназначението, стойността, географския произход, с момента на производство на стоките или на предоставянето на услугата или с други характеристики на стоките и услугите;

[...]

при положение че ги използва в съответствие с почтената практика в областта на производството или търговията“.

5 Член 74 от Регламента, озаглавен „[Службна][п]роверка на фактите [...]“, гласи:

„1. В хода на процедурата, службата пристъпва към службена проверка на фактите; в процедурата, свързана с относителни основания за отказ на регистрация, проверката на службата се ограничава в дейността си до разглеждане на фактите, доказателствата и аргументите, предоставени от страните и търсеното решение.

2. Службата може да пренебрегне фактите, на които страните не са се позовали и доказателствата, които те не са представили навреме“.

6 Регламент (ЕО) № 40/94 е отменен с Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета от 26 февруари 2009 година относно марката на Общността (ОВ L 78, стр. 1), влязъл в сила на 13 април 2009 г. Предвид датата на настъпване на обстоятелствата обаче настоящият спор остава уреден от Регламент № 40/94.

Обстоятелства, предхождащи спора и спорното решение

7 На 4 април 2005 г. Technopol подава в СХВП заявка за регистрация като марка на Общността на следния знак:

„1000“

- 8 Стоките, за които се иска регистрация на марката, са от клас 16 по смисъла на Ницската спогодба относно международната класификация на стоките и услугите за регистрация на марки от 15 юни 1957 г., ревизирана и изменена, и отговарят на следното описание: „брошури, периодични издания, включително съдържащи кръстословици и игри, ежедневници“.
- 9 На 31 януари 2006 г. проверителят отхвърля заявката на основание член 7, параграф 1, букви б) и в) от Регламент № 40/94 с мотива, че знакът „1000“ няма отличителен характер и представлява описателно указание на съдържанието или на други характеристики на разглежданите стоки.
- 10 На 31 март 2006 г. Technopol обжалва решението на проверителя. С решение от 7 август 2006 г. четвърти апелативен състав на СХВП потвърждава изводите на проверителя.
- 11 Този състав приема, че знакът „1000“ би могъл да обозначава съдържанието на изданията на Technopol и във всеки случай няма отличителен характер, тъй като потребителят би го възприел като възхвала на тези издания, а не като указание за произход.
- 12 В частност апелативният състав установява в точки 18 и 19 от спорното решение, че:
- „18 [...] Често периодичните издания публикуват класации, които съдържат различни данни [...]. В такива случаи се предпочитат кръглите числа, поради това че те са по-изразителни.

19 Освен това посочените в заявката [стоки] обхващат [...] публикации, които съдържат различни компилации [...]. Публикациите от този вид поначало съдържат предоставящи информация кръгли числа [...]. Също така [знакът „1 000“] безспорно може да бъде използван по описателен начин, в частност в „периодични издания, съдържащи кръстословици и игри“, за които се отнася търсената защита. Съответните потребители биха възприели [знака „1000“] в съответната публикация като указване, че в нея има точно 1000 гатанки или игри. Както показва търсенето в интернет, вече съществуват множество стоки от този вид на този пазар [...].“

Производството пред Общия съд и обжалваното съдебно решение

- 13 С жалба, подадена в секретариата на Общия съд на 18 октомври 2006 г., Technopol иска да се отмени спорното решение.
- 14 В подкрепа на жалбата си жалбоподателят посочва две правни основания, изведени, от нарушение на член 7, параграф 1, буква в) от Регламент № 40/94 и от нарушение на член 7, параграф 1, буква б) от същия регламент.
- 15 В рамките на първото правно основание Technopol твърди, че знакът „1000“, към който не са добавени думи, няма описателен характер. От гледна точка на потребителя не можело да се установи никаква непосредствена и конкретна връзка между този знак и характеристиките на съответните стоки.

16 Общият съд отхвърля тези доводи, а вследствие на това и първото правно основание. Основните съображения за това решение са следните:

„21 [...] [3]наците и означенията, посочени в член 7, параграф 1, буква в) от Регламент № 40/94, са тези, които при нормална употреба от гледна точка на заинтересованите потребители могат да служат пряко или чрез споменаване на една от нейните съществени характерни особености за обозначаване на стоката или услугата, за която се иска регистрация [...].

22 Според постоянната съдебна практика знакът е описателен, ако има достатъчно пряка и конкретна връзка със съответните стоки или услуги, която да даде възможност на заинтересованите потребители да получат незабавно и без други разсъждения описание на съответните стоки и услуги или на някоя от техните съществени характерни особености [...].

23 По този начин преценката на описателния характер на един знак може да бъде направена само от гледна точка на разбирането, което имат за него заинтересованите потребители, от една страна, а от друга страна, от гледна точка на съответните стоки или услуги [...].

24 В дадения случай страните не оспорват, че разглежданите стоки са брошури, периодични издания, включително съдържащи кръстословици и игри, както и ежедневници, които са предназначени за широк кръг от потребители. [...]

25 Поради това следва да се определи дали средният потребител, който е относително осведомен и в разумни граници наблюдателен и съобразителен, би видял в [знака „1000“] без никакъв друг допълнителен елемент описание на някоя от характеристиките на посочените в заявката за регистрация стоки.

26 Във връзка с това, както е видно от точки 18 и 19 от [спорното] решение, трябва да се посочи, че от гледна точка на заинтересованите потребители съществува пряка и конкретна връзка между знака „1000“ и някои характеристики на посочените стоки. Всъщност знакът „1000“ отправя към определено количество и би се възприел незабавно и без други разсъждения от заинтересованите потребители като описание на характеристики на разглежданите стоки, а именно количество на страниците или на производенията, на посочените данни и на събраните игри или на йерархичното подреждане на съдържанието. Обстоятелството, че заявената марка се състои само от цифри, не оборва този извод, тъй като [...] липсващият елемент може лесно да се открие от заинтересованите потребители, доколкото асоцирането на числото с посочените характеристики на разглежданите стоки е незабавно.

27 В частност, както това се установява и от апелативния състав в точки 18 и 19 от [спорното] решение, често в брошурите и периодичните издания се публикуват класации и сборници, при което се предпочита изложението на съдържанието да се представя с кръгли числа, като в това отношение апелативният състав споменава по-конкретно примера „1000 въпроса и отговора“. Тези обстоятелства усилват описателното взаимоотношение, което съществува от гледна точка на средния потребител между разглежданите стоки и [знака „1000“].

[...]

30 След установяването на описателния характер на [знака „1000“] по отношение на посочените в заявката за регистрация стоки, следва да се провери дали заявената марка се състои изключително от описателни знаци и дали не съдържа други елементи, които могат да оспорят извода за нейния описателен характер. [...] В случая словният знак „1000“ е представен без отличаващ го от обичайния начин на посочване на дадено количество елемент, който би го лишил от неговия описателен характер.

- 31 От изложеното дотук следва, че словният знак „1000“ обозначава характеристики на съответните стоки, а именно количество на страниците или на произведенията, на посочените данни и на събраните игри или на тяхното йерархично подреждане, които могат да се вземат предвид при избора, направен от потенциалния кръг от потребители и които поради това представляват негови съществени характеристики. [...]
- 32 Този извод не се опровергава от другите доводи на жалбоподателя [...]. На първо място, трябва да се отхвърли като несъстоятелен доводът, че регистрацията на знака „1000“ не лишавала третите лица от правото да използват това число за обозначаване на количества, когато това използване не е част от фактическия състав на нарушение на правото на марката. С този довод жалбоподателят се позовава на съдържанието на член 12, буква б) от Регламент № 40/94 [...] по отношение на ограниченията на изключителното право, произтичащо от регистрацията на дадена марка. Всъщност съгласно практиката на Общия съд не би могло да се прави позоваване на член 12 от Регламент № 40/94 в рамките на процедурата по регистрация [...]. Прилагането на тази разпоредба предполага съществуването на знак, който е регистриран като марка, било поради това че е придобил отличителен характер в резултат на използването му в съответствие с член 7, параграф 3 от Регламент № 40/94, било поради едновременното съществуване на описателни и неописателни елементи, което не е така в конкретния случай [...]. Следователно не може да се счита, че член 12 от Регламент № 40/94 допуска смекчаване на критериите за разглеждане на абсолютните основания за отказ на регистрация.
- 33 На второ място, по отношение на довода на жалбоподателя за това, че никак не е необходимо [знакът „1000“] да бъде оставен свободен за третите лица, тъй като, що се отнася до четирицифрените числа, съществували 10 000 възможни комбинации, трябва да се подчертае, че [...] отказът да се регистрира разглежданата марка се основава на описателния характер на знака. Този описателен характер пречи на [знака „1000“] да изпълни функцията за указване на търговския произход на стоките, посочени в заявката за регистрация. Поради това съществуването на други възможни комбинации от цифри няма отношение към регистрацията. Освен това не е релевантно обстоятелството, че СХВП е регистрирала като марки знаците „IX“ и „XD“, които

оставят на разположение на конкурентите по-малко възможни комбинации от цифри и букви. Законосъобразността на решенията на апелативния състав трябва да се преценява само въз основа на Регламент № 40/94, а не на практиката на СХВП по вземане на решения [...]

- 17 След потвърждаване в конкретния случай на основателността на посоченото в член 7, параграф 1, буква в) от Регламент № 40/94 основание за отказ Общият съд решава да остави без разглеждане второто правно основание на жалбата, изведено от нарушението на член 7, параграф 1, буква б) от Регламент № 40/94.

Искания на страните

- 18 Technopol иска от Съда:

— да отмени обжалваното съдебно решение,

— да върне делото на Общия съд, и

— да осъди СХВП да заплати съдебните разноски.

19 СХВП иска от Съда:

- да отхвърли жалбата, и

- да осъди Technopol да заплати съдебните разноски.

По жалбата

20 Technopol излага две правни основания. Първото правно основание е изведено от нарушението на член 7, параграф 1, буква в) от Регламент № 40/94, доколкото Общият съд не е взел предвид всички релевантни за прилагането на тази разпоредба критерии. С второто правно основание жалбоподателят упреква Общия съд, че не е взел предвид преходна практика на СХВП.

По първото правно основание, изведено от нарушението на член 7, параграф 1, буква в) от Регламент № 40/94

Доводи на страните

21 В подкрепа на своето първо правно основание жалбоподателят поддържа по-конкретно, че от практиката на Съда, в частност точка 37 от Решение от 20 септември 2001 г. по дело Procter & Gamble/CXBP (C-383/99 P, Recueil, стр. I-6251), следва, че прилагането на основанието за отказ, установено в член 7, параграф 1,

буква в) от Регламент № 40/94, е подчинено не само на свързания с „нормалната употреба“ критерий, посочен от Общия съд в точка 21 от обжалваното съдебно решение, но също така на условието за наличие на идентичност на разглеждалия знак с обичайните начини на обозначаване на съответните стоки или услуги, или на техните характеристики. Като не е взел предвид това условие, Общият съд погрешно разширил приложното поле на посоченото основание за отказ.

- 22 Освен това в обжалваното съдебно решение липсвали изводи, които да доказват, че използването на знака „1000“ представлява „нормална употреба“ за обозначаване на стоките, за които е поискана регистрацията. Примерите, които посочил Общият съд в точки 26 и 27 от обжалваното съдебно решение, се отнасяли до използването на цифри в съчетание с други понятия. По този начин обжалваното съдебно решение се основавало на погрешното предположение, че всички знаци, които се състоят от числа, непременно се използват заедно с описателни или общи указания. Следователно Общият съд е основал своята преценка на предположения.
- 23 Впрочем Общият съд не взел предвид връзката, която съществувала между член 7, параграф 1, буква в) и член 12, буква б) от Регламент № 40/94. В точка 32 от обжалваното съдебно решение той неправилно ограничил обхвата на член 12 до случаите, в които знак „е регистриран като марка било поради това, че е придобил отличителен характер в резултат на използването му в съответствие с член 7, параграф 3 от Регламент № 40/94, било поради едновременното съществуване на описателни и неописателни елементи“.
- 24 В допълнение към това Общият съд не разгледал надлежно довода, съгласно който апелативният състав не е взел предвид липсата на необходимост от оставяне на знака „1000“ на разположение. Всъщност в отговора си на този довод в точка 33 от обжалваното съдебно решение Общият съд пропуснал да анализира въпроса за стоящия в основата на член 7, параграф 1, буква в) от Регламент № 40/94 общ интерес.

- 25 СХВП посочва най-напред, че прилагането на член 7, параграф 1, буква в) от Регламент № 40/94 не означава непременно, че разглежданият знак представлява „обичаен начин“ за обозначаване на характеристика на съответните стоки или услуги. Достатъчно било знакът да може да се използва за обозначаването на дадена характеристика.
- 26 Според СХВП знакът „1000“ незабавно навежда на мисълта за съдържанието на съответната публикация, като отправя към количеството на страниците или на съдържащите се данни. Освен това извършената от Общия съд фактическа преценка, съгласно която у потребителите има очакване знакът „1000“ да обозначава обхвата на съдържанието на публикацията, не можело да бъде преразгледана от Съда.
- 27 По-нататък, що се отнася до връзката между член 7, параграф 1, буква в) и член 12, буква б) от Регламент № 40/94, СХВП напомня, че член 12 се отнася до ограничаването на действието на регистрирана марка, а не до годността на знаци да бъдат регистрирани като марки на Общността. Следователно твърдяното от жалбоподателя взаимодействие между двете разпоредби просто не съществувало.
- 28 Най-накрая СХВП твърди, че Общият съд е отчел надлежно общия интерес. Той правилно преценил, че е без значение обстоятелството, че множество други знаци, които се състоят от цифри, остават на разположение на конкурентите за обозначаване на техните стоки. В това отношение СХВП припомня, че разглеждането на абсолютно основание за отказ трябва да се ограничи до въпросния знак и до неговото значение за съответните стоки или услуги.

Съображения на Съда

- 29 В самото начало следва да се отбележи, че обстоятелството, че даден знак се състои само от цифри, само по себе си не е пречка този знак да бъде регистриран като марка.
- 30 По отношение на марката на Общността това следва от член 4 от Регламент № 40/94, който изрично предвижда, че цифрите са сред знаците, които могат да бъдат марки.
- 31 Освен това фактът, че знак като разглеждания се състои от цифри без графични изменения и следователно без да е бил стилизиран по творчески или художествен начин от заявителя на регистрацията, също не е пречка сам по себе си за регистрирането на знака като марка (вж. по аналогия за знаците, които се състоят от една буква, Решение от 9 септември 2010 г. по дело СХВП/BORCO-Marken-Import Matthiesen, С-265/09 P, Сборник, стр. I-8265, точка 38).
- 32 При все това, както следва също и от член 4 от Регламент № 40/94, регистрацията като марка на даден знак е обвързана с условието той да може да отличава стоките или услугите на едно предприятие от тези на други предприятия.
- 33 Впрочем даден знак, който има описателен характер по смисъла на член 7, параграф 1, буква в) от Регламент № 40/94 по отношение на стоките или услугите, за които се иска той да бъде регистриран, е лишен, освен при прилагане на параграф 3 от тази разпоредба, от отличителен характер по отношение на тези стоки или услуги (по аналогия за разпоредбата на член 3 от Първа директива 89/104/ЕИО на Съвета от 21 декември 1988 година за сближаване на законодателствата на държавите членки относно марките (ОВ L40, 1989 г., стр. 1; Специално

издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 92) вж. Решение от 12 февруари 2004 г. по дело *Campina Melkunie*, C-265/00, Recueil, стр. I-1699, точка 19; относно член 7 от Регламент № 40/94 вж. Решение от 23 октомври 2003 г. по дело *CXBP/Wrigley*, C-191/01 P, Recueil, стр. I-12447, точка 30, както и Определение от 5 февруари 2004 г. по дело *Streamserve/CXBP*, C-150/02 P, Recueil, стр. I-1461, точка 24).

- 34 След като Общият съд е приел, че знакът „1000“ има такъв описателен характер по отношение на стоките, посочени в заявката за регистрация на Technopol, следва да се провери дали, както твърди жалбоподателят, тази преценка е следствие от прекомерно широко и следователно погрешно тълкуване на посочения член 7, параграф 1, буква в).
- 35 В това отношение, на първо място, следва да се разгледа доводът на жалбоподателя, че отказани въз основа на тази разпоредба могат да бъдат само знаците, които съответстват на „обичайните начини“ на обозначаване на характеристики на стоките или услугите, за които се отнася исканата регистрация.
- 36 При разглеждането на този довод строго трябва да се отчита преследваната от член 7, параграф 1, буква в) от Регламент № 40/94 цел. Всъщност всяко от изброените в член 7, параграф 1 основания за отказ следва да се тълкува в светлината на общия интерес, залегнал в основата му (вж. по-специално Решение от 29 април 2004 г. по дело *Henkel/CXBP*, C-456/01 P и C-457/01 P, Recueil, стр. I-5089, точка 45, както и Решение от 14 септември 2010 г. по дело *Lego Juris/CXBP*, C-48/09 P, Сборник, стр. I-8403, точка 43).
- 37 Залегналият в основата на член 7, параграф 1, буква в) от Регламент № 40/94 общ интерес се състои в осигуряването на възможността знаци, описващи една или повече характеристики на стоките или услугите, за които се иска регистрация на марка, да могат да се използват свободно от всички икономически оператори,

предлагачи такива стоки или услуги (вж. в този смисъл Решение по дело СХВП/Wrigley, посочено по-горе, точка 31 и цитираната съдебна практика).

- 38 За да гарантира пълното осъществяване на тази цел за свободно използване, Съдът е уточнил, че отказът на регистрация от страна на СХВП въз основа на член 7, параграф 1, буква в) от Регламент № 40/94 не предполага към момента на подаване на заявката даденият знак да бъде действително използван с описателна цел. Достатъчно е знакът да може да се използва с такава цел (Решение по дело СХВП/Wrigley, посочено по-горе, точка 32 и Решение по дело *Camrîna Melkunie*, посочено по-горе, точка 38, както и Определение от 5 февруари 2010 г. по дело *Mergel* и др./СХВП, C-80/09 P, точка 37).
- 39 Също така Съдът е подчертал, че прилагането на това основание за отказ не зависи от съществуването на конкретно, настоящо или сериозно задължение за оставяне на знака на разположение, поради което е без значение какъв е броят на конкурентите, които имат или биха имали интерес да използват съответния знак (Решение от 4 май 1999 г. по дело *Windsurfing Chiemsee*, C-108/97 и C-109/97, *Recueil*, стр. I-2779, точка 35, както и Решение от 12 февруари 2004 г. по дело *Koninklijke KPN Nederland*, C-363/99, *Recueil*, стр. I-1619, точка 58). Без значение също така е съществуването на други знаци, използвани в по-голяма степен от разглеждания знак, за обозначаване на същите характеристики на посочените в заявката за регистрация стоки или услуги (Решение по дело *Koninklijke KPN Nederland*, посочено по-горе, точка 57).
- 40 От изложеното по-горе следва, че за прилагането на член 7, параграф 1, буква в) от Регламент № 40/94 не е необходимо разглежданият знак да съответства на обичайните начини на обозначаване. Следователно точка 37 от горепосоченото Решение по дело *Procter & Gamble/СХВП*, на което се позовава жалбоподателят и в което е използван изразът „идентичност с обичайните начини на обозначаване на съответните стоки или услуги, или на техните характеристики“, не следва да се разбира в смисъл, че определя условие за отказа на регистрация на знак като марка на Общността.

- 41 На второ място, следва да се разгледа доводът на жалбоподателя, че посочените от Общия съд в точки 26 и 27 от обжалваното съдебно решение примери са хипотетични и неотносими към условията, на които се подчинява прилагането на член 7, параграф 1, буква в) от Регламент № 40/94.
- 42 По-конкретно жалбоподателят има предвид направените от Общия съд в точки 26 и 27 от обжалваното съдебно решение изводи относно възприемането на знака „1000“ като описание на количеството страници или данни, както и относно често срещаното в брошурите и периодичните издания публикуване на класации и сборници, чието съдържание е представено с кръгли числа.
- 43 В това отношение според него, дори да се предположи, че тези фактически заключения са правилни, преценката на Общия съд, според която подобни обстоятелства са релевантни за достигането до извода, че даден знак е описателен по смисъла на член 7, параграф 1, буква в) от Регламент № 40/94, свидетелства за погрешното тълкуване на тази разпоредба.
- 44 Въпреки че с този довод жалбоподателят не твърди наистина да е налице изопачаване на доказателствата, той все пак упреква Общия съд, че е допуснал грешка при прилагане на правото, доколкото изложеното в обжалваното съдебно решение разсъждение било непоследователно и основано на неправилно разбиране на приложената разпоредба. Следователно, противно на твърдението на СХВП, посоченият довод може да се разгледа от Съда в рамките на настоящото производство по обжалване.
- 45 Що се отнася до това дали обжалваното съдебно решение е опорочено от такава непоследователност или неправилно разбиране поради неотносимост на направените в точки 26 и 27 констатации относно прилагането на член 7,

параграф 1, буква в) от Регламент № 40/94, следва да бъде уточнен обхватът на тази разпоредба, по-специално по отношение на разпоредбата на член 7, параграф 1, буква б) от този регламент.

- 46 Както бе припомнено в точка 33 от настоящото решение, визираните в член 7, параграф 1, буква в) от Регламент № 40/94 описателни знаци също така нямат отличителен характер по смисъла на член 7, параграф 1, буква б) от Регламента. Обратен, даден знак може да бъде лишен от отличителен характер по смисъла на същия член 7, параграф 1, буква б) по други причини извън неговия евентуален описателен характер (във връзка със съдържащата се в член 3 от Директива 89/104 идентична разпоредба вж. Решение по дело Koninklijke KPN Nederland, посочено по-горе, точка 86 и Решение по дело Campina Melkunie, посочено по-горе, точка 19).
- 47 Следователно съществува известно припокриване между съответните приложни полета на член 7, параграф 1, буква б) и на член 7, параграф 1, буква в) от Регламент № 40/94 (вж. по аналогия Решение по дело Koninklijke KPN Nederland, посочено по-горе, точка 67), като първата от тези разпоредби все пак се отличава от втората по това, че обхваща всички обстоятелства, при които даден знак не е в състояние да отграничи продуктите или услугите на едно предприятие от тези на други предприятия.
- 48 При тези условия, с оглед на правилното прилагане на член 7, параграф 1 от Регламент № 40/94, е важно да се следи изведеното в член 7, параграф 1, буква в) основание за отказ да остане надлежно ограничено само до посочените в това основание случаи.
- 49 Това са случаите, при които със знака, чието регистриране като марка се иска, може да се обозначи „характерна особеност“ на стоките или услугите, за които е подадена заявка. Всъщност с използването в член 7, параграф 1, буква в) от Регламент № 40/94 на израза „вида, качеството, количеството, предназначението, стойността, географския произход или момента на производство на стоките или

на предоставянето на услуга, или други техни характерни особености“ законодателят е посочил, от една страна, че видът, качеството, количеството, предназначението, стойността, географският произход или моментът на производство на стоките или на предоставянето на услугата трябва да се считат за характерни особености на стоките или услугите, и от друга страна, е уточнил, че това изброяване не е изчерпателно, поради което всяка друга характерна особеност на стоки или услуги може също да бъде взета предвид.

- 50 Избраното от законодателя понятие „характерна особеност“ подчертава обстоятелството, че визираните в посочената разпоредба знаци са само тези, които служат за обозначаване на свойство, лесно разпознаваемо от заинтересования кръг от потребители на стоките или услугите, за които се иска регистрацията. Както Съдът вече е подчертал, регистрацията на знак на основание член 7, параграф 1, буква в) от Регламент № 40/94 може да бъде отказана само ако разумно се прецени, че той може действително да бъде разпознат от заинтересования кръг от потребители като описание на някоя от тези характерни особености (във връзка със съдържащата се в член 3 от Директива 89/104 идентична разпоредба вж. по аналогия Решение по дело Windsurfing Chiemsee, посочено по-горе, точка 31 и Решение по дело Koninklijke KPN Nederland, посочено по-горе, точка 56).
- 51 Тези уточнения имат особено значение за знаците, които се състоят изключително от цифри.
- 52 В действителност, тъй като подобни знаци се оприличават обикновено на числа, те могат да служат по-конкретно в търговията за обозначаването на количество. Въпреки това, за да може на основание член 7, параграф 1, буква в) от Регламент № 40/94 да се откаже регистрацията на знак, който се състои изключително от цифри, с довода, че той обозначава количество, трябва разумно да се предположи, че за заинтересования кръг от потребители посоченото от цифрите количество характеризира стоките или услугите, за които се иска регистрацията.

- 53 Видно от точка 26 и сл. от обжалваното съдебно решение, Общият съд е основал решението си на обстоятелството, че знакът „1000“ би могъл да означава броя страници на посочените в заявката за регистрация стоки, както и на това, че често в такива издания се публикуват класации, сборници с данни и игри, съдържанието на които се предпочита да бъде обозначено с израз, придружен от кръгли числа.
- 54 Без да е необходимо да се разглежда дали всеки от тези елементи позволява да се заключи, че числото 1 000 характеризира съответните стоки, за които се отнася заявката за регистрация, трябва да се отбележи, че най-малкото направената от Общия съд преценка, съгласно която знакът „1000“ има описателен характер по отношение на събраните в тези издания игри, не е несъвместима с направените по-горе уточнения относно обхвата на член 7, параграф 1, буква в) от Регламент № 40/94.
- 55 Видно от точки 26 и 27 от обжалваното съдебно решение, както и от откъсите от спорното решение, на които се позовават тези точки, четвърти апелативен състав на СХВП и Общият съд са установили, че Technopol е поискала регистрацията на знака „1 000“ именно за „периодични издания, включително съдържащи кръстословици“. Те също така са установили, че на пазара съществуват множество стоки от този вид и тези стоки съдържат основно кръгли числа. Съгласно направената от апелативния състав в точка 19 от спорното решение преценка, на която по същество се позовава Общият съд в точки 26 и 27 от обжалваното съдебно решение, поместеният в подобно издание знак „1000“ ще бъде възприет като указание, че в него се съдържат 1000 кръстословици.
- 56 Прилагането на член 7, параграф 1, буква в) от Регламент № 40/94 към подобни фактически обстоятелства не свидетелства за погрешно тълкуване на тази разпоредба. В действителност, когато дадена заявка за регистрация визира в частност категория стоки, съдържанието на които лесно и по типичен начин се обозначава от количеството на неговите единици, разумно е да се предположи, че състоящ се от цифри знак, като този в разглеждания случай, действително ще

бъде разпознат от заинтересования кръг от потребители като описание на това количество и поради това — като характеристика на тези стоки.

- 57 От това следва, че Общият съд не е допуснал грешка при прилагане на правото, като е установил, че регистрацията на знака „1000“ следва да бъде отказана на основание член 7, параграф 1, буква в) от Регламент № 40/94 за стоките, посочени в подадената от Technopol заявка за регистрация.
- 58 Следователно, тъй като доводът, изведен от наличието на непоследователност или от неправилното разбиране на член 7, параграф 1, буква в) от Регламент № 40/94, следва също да се отхвърли, на трето място, трябва да се разгледа доводът на жалбоподателя, изведен от невземането под внимание на връзката, която съществувала между тази разпоредба и член 12, буква б) от същия регламент, и на четвърто и последно място, доводът, съгласно който при преценката си Общият съд е пропуснал да вземе предвид по надлежен начин стоящия в основата на член 7, параграф 1, буква в) общ интерес.
- 59 Относно член 12, буква б) от Регламент № 40/94 Съдът вече е имал възможност да посочи, че изведеното в тази разпоредба правило не влияе по определящ начин на тълкуването на правилото в член 7, параграф 1, буква в) от същия регламент (във връзка със съдържащата се в член 6 от Директива 89/104 идентична разпоредба вж. Решение по дело Windsurfing Chiemsee, посочено по-горе, точка 28).
- 60 Всъщност, както Общият съд правилно е посочил в точка 32 от обжалваното съдебно решение, член 12 от Регламент № 40/94 се отнася до ограничаването на действието на марката на Общността, докато член 7 се отнася до основанията за отказ за регистриране на знаци като марки.

- 61 Противно на това, което явно твърди жалбоподателят, обстоятелството, че член 12, буква б) осигурява възможността всеки икономически оператор да може да използва свободно указанията относно характеристиките на стоки и услуги, не ограничава по никакъв начин обхвата на член 7, параграф 1, буква в). Напротив, това обстоятелство подчертава интереса, който съществува за това изведеното в член 7, параграф 1, буква в) от Регламент № 40/94 основание за отказ, което впрочем е абсолютно, да бъде действително прилагано спрямо всеки знак, който може да обозначава характеристика на стоки или услуги, за които е поискано регистрирането му като марка (вж. в този смисъл относно член 6 от Директива 89/104 Решение от 6 май 2003 г. по дело *Libertel*, C-104/01, Recueil, стр. I-3793, точки 58 и 59, както и относно член 12 от Регламент № 40/94 — Решение от 21 октомври 2004 г. по дело *CXВП/Erpo Möbelwerk*, C-64/02 P, Recueil, стр. I-10031, точка 45).
- 62 Следователно, тъй като въведеното в член 12, буква б) от Регламент № 40/94 правило не може да се впише в рамките на прилагането на член 7, параграф 1, буква в) от Регламента, доводът, изведен от съществуването на взаимовръзка между тези две разпоредби, е неоснователен.
- 63 Доводът, съгласно който при преценката си Общият съд не е взел предвид по надлежен начин стоящия в основата на член 7, параграф 1, буква в) от Регламент № 40/94 общ интерес, следва също да бъде отхвърлен.
- 64 Макар да е вярно, че в своя анализ на решенията на СХВП по член 7, параграф 1, буква в) Общият съд трябва да има предвид общия интерес, за сметка на това не може да се изисква от него да се позовава на този общ интерес и да го анализира изрично във всяко съдебно решение, което се отнася до подобно решение на СХВП.
- 65 Освен това, що се отнася до точка 33 от обжалваното съдебно решение, в която според жалбоподателя Общият съд не е взел предвид общия интерес, достатъчно е да се констатира, че в тази точка Общият съд е припомнил правилно и

по същество посоченото в точка 39 от настоящото решение правило, съгласно което фактът, че други знаци са на разположение, е ирелевантен за определянето на това дали разглежданият знак има описателен характер по смисъла на член 7, параграф 1, буква в) от Регламент № 40/94 и по този начин спрямо него е приложимо изведеното в тази разпоредба абсолютно основание за отказ.

- 66 Тъй като нито един от доводите, изложени от жалбоподателя в рамките на неговото първо правно основание, не е основателен, това правно основание следва да се отхвърли.

По второто правно основание, изведено от това, че СХВП не е следвала своята предходна практика

Доводи на страните

- 67 Жалбоподателят припомня, че е посочил пред СХВП, а след това отново пред Общия съд, множество примери на знаци, които са били регистрирани от СХВП като марки, и които не е трябвало да бъдат регистрирани въз основа на изложените в спорното решение принципи. Този довод, изведен от обстоятелството, че СХВП не е следвала своята предходна практика, е бил отхвърлен от Общия съд по неправилен от гледна точка на правото начин в точка 33 от обжалваното съдебно решение.
- 68 Като признава, че съгласно постоянната практика Съдът е приел заявката за регистрация на марка на Общността да се преценява с оглед само на действащата правна уредба, а не на предходната практика по вземане на решения, жалбоподателят приканва Съда да преразгледа тази съдебна практика в светлината на принципа на правовата държава, който предполага всяка администрация да

прилага правото по един и същ начин във всички случаи. Необходимостта от осигуряване на последователност и равно третиране била особено очевидна за администрация като СХВП, която разглежда много голям брой преписки.

- 69 Въз основа на това жалбоподателят стига до извода, че на предходната практика по вземане на решения може да се прави основателно позоваване, и че СХВП трябва да вземе предвид своята предходна практика, за да определи дали при идентични или подобни преписки приетото решение трябва да бъде същото.
- 70 В случая не били взети предвид нито обстоятелството, че СХВП има постоянна практика, според която знаци, състоящи се от понятия, които описват съдържанието на публикации, не са описателни по смисъла на член 7, параграф 1, буква в) от Регламент № 40/94, нито това, че СХВП приема да регистрира състоящи се от цифри знаци. По този начин, като пренебрегнал факта, че СХВП е трябвало да вземе предвид своята предходна практика при прилагането на член 7, параграф 1, буква в) или в рамките на служебното разглеждане, което тя извършва съгласно член 74 от Регламент № 40/94, Общият съд допуснал грешка при прилагане на правото.
- 71 СХВП отбелязва, че предходната практика по вземане на решения наистина е спомената в нейните насоки за разглеждане на преписките, но че тази практика не е правнообвързваща, както това е уточнено от Съда.
- 72 Настоящият спор нагледно показвал основателността на този необвързващ характер на предходните решения. Примерите, посочени от жалбоподателя пред СХВП и Общия съд, всъщност се различавали съществено от настоящия случай, тъй като се отнасяли до напълно различни знаци и стоки.

Съображения на Съда

- 73 Както жалбоподателят правилно посочва, СХВП е длъжна да упражнява компетенциите си в съответствие с общите принципи на правото на Съюза, каквито са принципът на равно третиране и принципът на добра администрация.
- 74 С оглед на тези два принципа СХВП трябва, в рамките на разглеждането на дадена заявка за регистрация на марка на Общността, да вземе предвид вече постановени решения по подобни заявки и с особено внимание да разгледа въпроса дали трябва, или не да се произнесе по същия начин (вж. по аналогия във връзка с член 3, параграф 1, букви б) и в) от Директива 89/104 Определение от 12 февруари 2009 г. по дело Bild digital и ZVS, C-39/08 и C-43/08, точка 17).
- 75 При това положение прилагането на принципите на равно третиране и на добра администрация трябва да бъде съобразено с изискването за законосъобразност.
- 76 Следователно лице, което заявява регистрирането на даден знак като марка, не би могло да се позовава в своя полза на евентуално допуснатата неправомерност по отношение на друго лице, за да постигне постановяване на идентично решение (вж. в този смисъл Определение по дело Bild digital и ZVS, посочено по-горе, точка 18).
- 77 Наред с това по съображения за правна сигурност, и по-точно за добра администрация, разглеждането на всяка заявка за регистрация трябва да бъде стриктно и пълно, за да се избегне ненадлежащата регистрация на марки (Решение по дело СХВП/Ergo Möbelwerk, посочено по-горе, точка 45 и Решение по дело СХВП/BORCO-Marken-Import Matthiesen, посочено по-горе, точка 45). Това разглеждане трябва да се прави във всеки конкретен случай. Всъщност регистрацията на даден знак като марка зависи от специфични, приложими към фактическите обстоятелства на съответния случай критерии, целта на които е да се провери

дали спрямо разглеждания знак не е приложимо някое основание за отказ (вж. в този смисъл по отношение на член 3 от Директива 89/104 Решение от 12 февруари 2004 г. по дело Henkel, C-218/01, Recueil, стр. I-1725, точка 62).

- 78 В конкретния случай се оказва, че — за разлика от някои предходни заявки за регистрация като марки на знаци, състоящи се от — с оглед на стоките, за които се иска регистрацията и с оглед на възприятието на заинтересования кръг от потребители, настоящата заявка за регистрация се изправя пред едно от основанията за отказ по член 7, параграф 1 от Регламент № 40/94.
- 79 При тези условия, тъй като в точка 33 от обжалваното съдебно решение Общият съд правилно е посочил, че предвид извода, до който вече е достигнал в предходните точки на същото съдебно решение и според който регистрацията на знака „1000“ като марка за посочените в заявката на Technopol стоки е несъвместима с Регламент № 40/94, жалбоподателят не е могъл основателно да се позове на предходни решения на СХВП, за да обори този извод.
- 80 От гореизложеното следва, че второто правно основание на жалбата не може да бъде прието.
- 81 Поради това че всяко от посочените от жалбоподателя правни основания е неоснователно, жалбата следва да се отхвърли.

По съдебните разноски

- 82 Съгласно член 69, параграф 2 от Процедурния правилник, приложим към производството по обжалване по силата на член 118 от същия, загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане. След като СХВП е направила искане за осъждането на Technopol и последната е загубила делото, тя трябва да бъде осъдена да заплати съдебните разноски.

По изложените съображения Съдът (първи състав) реши:

- 1) **Отхвърля жалбата.**

- 2) **Осъжда Agencja Wydawnicza Technopol sp. z o.o. да заплати съдебните разноски.**

Подписи